

BIJLAGE 2 BIJ AFP 2005-01020

Puntsgewijze reactie op een deel van de fiscale voorstellen ter vermindering van de administratieve lasten (90 puntenplan CDA).

Punt 1

In de brief over de aanpak administratieve lasten en irritaties voor bedrijven, die door de minister van Financiën en staatssecretaris van Economische Zaken in september aan uw Kamer is gezonden, wordt ten aanzien van de zogenoemde kleine banen opgemerkt dat de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Financiën de mogelijkheden onderzoeken om invulling te geven aan de wens die uw Kamer hierover heeft geuit.

Punt 27

Zowel sportverenigingen als jeugdverenigingen worden als zodanig niet als algemeen nut beogende instellingen gezien, omdat de activiteiten grotendeels het particulier nut van de leden dienen. Echter als, kort gezegd, de activiteiten van die verenigingen voor meer dan de helft bestaan uit activiteiten die wél het algemeen nut betreffen, kunnen ook sport- en jeugdverenigingen in aanmerking komen voor de fiscale faciliteiten voor algemeen nut beogende instellingen.

Omdat het bij dergelijke verenigingen vaak gaat om giften van kleine omvang, zal het aanmerken van dergelijke instellingen als algemeen nut beogend, niet leiden tot vermindering van administratieve lasten en minder bureaucratie.

Over de vraag of een betaald voetbalclub een algemeen nut beogende instelling is, loopt overigens op dit moment een cassatiezaak bij de Hoge Raad.

Punt 35

Over het terugvragen van buitenlandse BTW en het harmoniseren van procedures wordt op dit moment al gesproken in Europees verband. Het voorstel van de Europese Commissie voor een one-stop-shop behelst enerzijds het in de eigen lidstaat aangeven van in een andere lidstaat verschuldigde BTW, mits de betreffende ondernemer niet in die andere lidstaat is gevestigd en anderzijds een nieuwe, qua (buitenlandse) administratieve lasten duidelijk minder bezwaarlijke 8^e Richtlijn voor het terugkrijgen van in een andere lidstaat betaalde BTW (waar de betreffende ondernemer niet is gevestigd).

In de periode rond de inwerkingtreding van het implementatiewetsvoorstel voor de BTW-factureringsrichtlijn per 1 januari 2004 is er onduidelijkheid geweest rond de nieuwe vereisten die aan de BTW-factuur zouden worden gesteld. Om de bestaande onduidelijkheid weg te nemen heeft de Belastingdienst toen een voorlichtingscampagne gestart, waarbij onder meer in dagbladen is geadverteerd. Nog steeds wordt in het Handboek Ondernemen en in andere uitingen van de Belastingdienst gericht op ondernemers, uitgebreid aandacht besteed aan de eisen die de Belastingdienst aan een factuur stelt. Navraag binnen de Belastingdienst leert dat in de afgelopen

periode niet of nauwelijks meer vragen over de vereisten voor de BTW-factuur zijn binnengekomen. Mochten bij de Belastingdienst in de komende tijd nieuwe signalen over onduidelijkheid rond de factuurvereisten binnenkomen, dan zal uiteraard worden bezien op welke wijze die onduidelijkheid kan worden weggenomen. Op dat moment kan dan ook worden bezien wat daarvoor de meest in aanmerking komende methode is.

Punt 49

Het aantal wijzigingen van loonbelastingtabellen is een bezwaar dat veelvuldig wordt geuit. Deze wijzigingen zijn echter mede het gevolg van de wens om tijdig koopkrachtmaatregelen te treffen. Er zal daarom een balans gevonden moeten worden tussen de beide belangen.

Punt 51

Met ingang van 1 januari 2006 wordt de premieheffing voor de werknemersverzekeringen overgeheveld van het UWV naar de Belastingdienst. Vanaf dat moment hebben ondernemers voor de heffing van premie werknemersverzekeringen, premies volksverzekeringen en loonbelasting nog met maar één heffende en innende instantie te maken: de Belastingdienst.

Punt 60

Om alle misverstanden te voorkomen: ondernemers hoeven sinds een aantal jaren nog maar een maal per jaar een schatting van hun inkomen bij de Belastingdienst in te leveren. In het verleden werden frequenter schattingsformulieren aan ondernemers uitgereikt, maar met het oog op de verlichting van administratieve lasten is dit tot eenmaal per jaar teruggebracht.

Het schattingsformulier is onderdeel van de procedure rond de uitstelregeling voor belastingconsulenten. volgens de hoofdregel dient het aangiftebiljet voor de inkomsten- of vennootschapsbelasting van een ondernemer voor het jaar t uiterlijk 31 maart van het jaar t+1 bij de Belastingdienst binnen te zijn. Voor belastingconsulenten zou dit betekenen dat zij de aangiften van hun cliënten allemaal in een periode van 3 maanden zouden moeten verwerken. Om consulenten de mogelijkheid te bieden de aangiften over een jaar te spreiden, is de uitstelregeling in het leven geroepen. Op grond van deze regeling kunnen de aangiften voor het jaar t gelijkmatig gespreid worden ingeleverd over een periode die eindigt op uiterlijk 31 maart van het jaar t+2. Zonder aanvullende maatregelen zou dit betekenen dat de Belastingdienst in een aantal gevallen maximaal 15 maanden na afloop van het jaar t inzicht krijgt in het inkomen van dat jaar. Om dit te voorkomen, is als voorwaarde aan de uitstelregeling verbonden dat een ondernemer gaande het jaar eenmalig een inschatting maakt van het inkomen dat hij in dat jaar verwacht. Op grond daarvan worden voorlopige aanslagen opgelegd. Daarmee wordt verzekerd dat de ondernemer zijn verschuldigde inkomsten- of vennootschapsbelasting al min of meer in de actualiteit betaald (pay as you earn) en dat de verschuldigde belasting niet met een vertraging van 15 tot 18 maanden bij de Belastingdienst binnenkomt. Het afschaffen van de schattingsformulieren zou leiden tot een kasschuif waarmee – mede afhankelijk van de conjuncturele situatie – potentieel miljarden euro's zijn gemoeid. De schatkest

zou deze belastingopbrengst eenmalig in het lopende jaar missen, waarna deze pas een tot twee jaar later binnen zou komen. Vanuit een oogpunt van het begrotingstekort en het EMU-saldo is dit onwenselijk. De Belastingdienst zal overigens ook van de schattingsformulieren gebruik maken onder meer bij het vaststellen van de bijdrage voor de nieuwe Zorgverzekeringswet. Gegeven het voorgaande zou het afschaffen van het schattingsformulier de nu nog geldende uitstelregeling in een ander licht plaatsen.

Punt 75

De loonbelastingverklaring wordt gebruikt om vast te stellen of een werkgever voor een werknemer bij de inhouding van loonbelasting wel of niet rekening moet houden met de algemene heffingskorting. Indien een werknemer voor wie met de algemene heffingskorting rekening wordt gehouden dit wil wijzigen zodat dat niet meer gebeurt, kan hij een nieuwe loonbelastingverklaring invullen. Vanaf de ingangsdatum van de nieuwe loonbelastingverklaring houdt de werkgever dan geen rekening meer met de algemene heffingskorting. Ook omgekeerd kan een werknemer voor wie geen rekening wordt gehouden met de algemene heffingskorting via een nieuwe loonbelastingverklaring aangeven dat daarmee wel rekening moet worden gehouden. Werknemers kunnen door het invullen van een nieuwe loonbelastingverklaring dan ook op elk tijdstip een wijziging in hun situatie doorgeven, waarna de werkgever die wijziging in zijn administratie kan doorvoeren.

Voor zover een werknemer als gevolg van foutieve loonbelastingverklaringen toch te veel of te weinig heffingskorting heeft genoten, kan dit via de inkomstenbelasting worden recht gezet. Indien de Belastingdienst constateert dat te veel algemene heffingskorting is genoten, wordt door de Belastingdienst een aangiftebiljet uitgereikt. Indien te weinig heffingskorting is genoten, kan de werknemer het tekort via een T-biljet bij de Belastingdienst terugvragen. Langs de beschreven route bestaan dus reeds herstel mogelijkheden voor foutieve loonbelastingverklaring.

Punt 84

Er dient met zorg om te worden gesprongen met het de vraag naar accountantsverklaringen. Zo is deze eis bijvoorbeeld ook voor de willekeurige afschrijving en milieu-investeringsaftrek al afgeschaft bij Belastingplan 2003.